

Půl na půl - Corpus delicti

Až jednou nepůjdeš spát,
zkus na hvězdy z okna se dívat,
to že padají nění znát,
ony se nebojí jako já.

Necítíš vítr a bolí tě strach,
ani netušíš, kolik si můžeš vzít,
nazpět časem se drápeš, klesáš po vteřinách,
bez námahy chceš mít klid.

R: Neříkej, že je to málo
pohnout i nehybnou skálou,
jsme na tom stejně, ty a já,
máš pocit, že se ti stýská.
Ale já nejsem pryč,
můžeš se podívat zblízka,
stejně mě nepřesvědčíš,
jsme jako kočka a myš.

To se to snad jenom zdá,
že tajemství svá pod pokličkou skrývám.
Mám tam jen malinká svítání,
takže se nemusíš bát.

R: Neříkej, že je to málo...